

ΠΑΝ.Σ.ΥΠ.Ο

Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων
ΟΑΕΔ - τ.Ο.Ε.Ε - τ.Ο.Ε.Κ

Αθήνα, Σολωμού 60, τηλ. : 6942559470, 6973691989, 2105281485, mail : syl.pansypo@gmail.com,
pansypo@dypa.gov.gr
url : www.pansypo.gr

Αρίθμ.Πρωτ. 670/13.03.2026

**Όταν η «αναβάθμιση δεξιοτήτων» σημαίνει 149 ώρες μόνος στην πλατφόρμα,
1 ώρα με εκπαιδευτή**

Η Δ.ΥΠ.Α προχώρησε στη δημοσίευση της Πρόσκλησης προς εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και παρόχους κατάρτισης-πιστοποίησης για το νέο πρόγραμμα «Προγράμματα αναβάθμισης δεξιοτήτων και επανακατάρτισης σε κλάδους υψηλής ζήτησης με έμφαση σε δεξιότητες ψηφιακές, πράσινες και οικονομικού εγγραμματος για εργαζόμενους ωφελούμενους», στο πλαίσιο της Δράσης 16913 του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0» (MIS 5227573).

Σύμφωνα με την ίδια την πρόσκληση, το έργο απευθύνεται σε έως 114.384 εργαζόμενους – μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα και περιλαμβάνει 150 ώρες κατάρτισης, οι οποίες θα υλοποιηθούν εξ ολοκλήρου εξ αποστάσεως με το σύστημα επιταγών (Training Voucher και Certification Voucher). Η κατανομή των ωρών είναι αποκαλυπτική: 149 ώρες ασύγχρονη τηλεκατάρτιση και μόλις 1 (μία) ώρα σύγχρονης τηλεκατάρτισης, την οποία η πρόσκληση χαρακτηρίζει ως «1η εισαγωγική ώρα».

Ο συνολικός προϋπολογισμός του προγράμματος ανέρχεται σε 173.865.000 ευρώ και βαρύνει τον προϋπολογισμό της ΔΥΠΑ, χρηματοδοτούμενος από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας μέσω ΠΔΕ.

Η πρόσκληση δίνει καθαρά τα ποσά:

- Ο εργαζόμενος: εκπαιδευτικό επίδομα 5 ευρώ/ώρα για 150 ώρες, δηλαδή έως 750 ευρώ συνολικά μεικτά, αν ολοκληρώσει όλες τις ώρες, τα τεστ αυτοαξιολόγησης και συμμετάσχει στην πιστοποίηση.

- Ο πάροχος κατάρτισης (ΚΕΚ/ΚΔΒΜ ή ΚΕΔΙΒΙΜ): αποζημίωση 4,5 ευρώ/ώρα κατάρτισης, δηλαδή έως 675 ευρώ ανά ωφελούμενο για το πρόγραμμα των 150 ωρών, μέσω της επιταγής κατάρτισης (Training Voucher).
- Ο πάροχος πιστοποίησης: αποζημίωση έως 95 ευρώ ανά ωφελούμενο για τη διεξαγωγή της εξέτασης πιστοποίησης, μέσω της επιταγής πιστοποίησης (Certification Voucher), όπως ορίζεται με παραπομπή στην απόφαση 488/16/2026 και στο σχετικό πλαίσιο.

Η πρόσκληση ορίζει ρητά ότι η παρακολούθηση του Προγράμματος Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης γίνεται «αποκλειστικά εξ ολοκλήρου με τη μέθοδο της ασύγχρονης εξ αποστάσεως κατάρτισης για τις 149 ώρες κατάρτισης, ενώ η 1η εισαγωγική ώρα διενεργείται με τη μέθοδο της σύγχρονης εξ αποστάσεως κατάρτισης». Οι ωφελούμενοι υποχρεούνται να ολοκληρώσουν το σύνολο των υποενοτήτων (modules) και τα τεστ αυτοαξιολόγησης μέσω του Ολοκληρωμένου Συστήματος Τηλεκατάρτισης (ΟΣΤΚ), με αυστηρούς κανόνες για τον ημερήσιο χρόνο παρακολούθησης και με ρητή απειλή απώλειας του επιδόματος και του δικαιώματος πιστοποίησης σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης.

Έτσι, πίσω από τον τίτλο της «αναβάθμισης δεξιοτήτων», διαμορφώνεται ένα σχήμα όπου η ζωντανή εκπαιδευτική σχέση (η πραγματική σύγχρονη διδασκαλία) περιορίζεται σε αναλογία 1 προς 149, και ο εργαζόμενος μετατρέπεται σε ατομικό χρήστη ηλεκτρονικής πλατφόρμας, που οφείλει να «τρέξει» μόνος του 149 ώρες ασύγχρονης κατάρτισης για να μη χάσει το εκπαιδευτικό επίδομα και την πιστοποίηση.

Στην ίδια Δράση 16913, σε προηγούμενο πρόγραμμα κατάρτισης εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα διάρκειας 80 ωρών, η επίσημη περιγραφή προβλέπει μικτή κατάρτιση με την εξής κατανομή: 12 ώρες δια ζώσης εκπαίδευση, τουλάχιστον 48 ώρες σύγχρονη εξ αποστάσεως εκπαίδευση και έως 20 ώρες ασύγχρονη εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Δηλαδή, σε εκείνο το πρόγραμμα η πλειονότητα των ωρών ήταν δια ζώσης και σύγχρονη εκπαίδευση, με την ασύγχρονη κατάρτιση σε σαφή μειοψηφία.

Σήμερα, στο νέο πρόγραμμα για 114.384 εργαζόμενους, η Δ.ΥΠ.Α επιλέγει το ακριβώς αντίστροφο μοντέλο: από τις 150 ώρες κατάρτισης, 149 ώρες είναι ασύγχρονη τηλεκατάρτιση και μόλις 1 ώρα σύγχρονη τηλεκατάρτιση. Η ίδια Υπηρεσία, στο ίδιο χρηματοδοτικό εργαλείο (Ταμείο Ανάκαμψης, Δράση 16913), έχει εφαρμόσει ήδη ένα πιο ισορροπημένο, παιδαγωγικά σοβαρό μοντέλο με σημαντικό όγκο δια

ζώσης και σύγχρονης εκπαίδευσης. Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί πειστικά ότι το σημερινό σχήμα επιβάλλεται δήθεν από το ότι απευθύνεται σε εργαζόμενους με περιορισμένο ελεύθερο χρόνο.

Από τη διάρθρωση του προγράμματος, όπως περιγράφεται στην πρόσκληση και στις επίσημες ανακοινώσεις, προκύπτουν ορισμένα σαφή συμπεράσματα:

- Οι πάροχοι κατάρτισης μπορούν να υλοποιούν προγράμματα για χιλιάδες ωφελούμενους με ελάχιστο δεσμευμένο χρόνο εκπαιδευτών και μειωμένο λειτουργικό κόστος, αφού το 149/150 της κατάρτισης βασίζεται σε προτυποποιημένο, ασύγχρονο υλικό και σε αυτοματοποιημένο έλεγχο ολοκλήρωσης μέσω ΟΣΤΚ.
- Η Δ.ΥΠ.Α και το κράτος εμφανίζουν ένα πρόγραμμα υψηλής έντασης (150 ώρες, 114.384 εργαζόμενοι), με καθαρά μετρήσιμες «εκροές» (ώρες κατάρτισης, ωφελούμενοι, εξετάσεις πιστοποίησης), χωρίς να επενδύουν ανάλογους πόρους σε ζωντανή διδασκαλία και πραγματική εκπαιδευτική υποστήριξη.
- Οι τεχνολογικές πλατφόρμες τηλεκατάρτισης και εξέτασης (tele-proctoring) αποκτούν κεντρικό ρόλο, καθώς όλο το βάρος της υλοποίησης και της πιστοποίησης μεταφέρεται σε ασύγχρονα περιβάλλοντα, όπου ο εργαζόμενος είναι μόνος απέναντι σε modules, κουτάκια ολοκλήρωσης και τεστ αυτοαξιολόγησης.

Αντίθετα, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι-ωφελούμενοι καλούνται να ολοκληρώσουν 149 ώρες ασύγχρονης κατάρτισης, εκτός ωραρίου εργασίας τους, με αυστηρούς όρους και κυρώσεις (απώλεια δικαιώματος πιστοποίησης και επιδόματος) και με μόνη οργανωμένη σύγχρονη εκπαιδευτική επαφή μία εισαγωγική ώρα. Για ένα πρόγραμμα που στοχεύει σε σύνθετες ψηφιακές, «πράσινες» και χρηματοοικονομικές δεξιότητες, αυτή η αναλογία δεν συνάδει με στοιχειώδη παιδαγωγικά κριτήρια ποιότητας.

Είναι πολύ πιθανό να επιχειρηθεί να δικαιολογηθεί η σχεδίαση (149 ασύγχρονες – 1 σύγχρονη ώρα) με το επιχείρημα ότι «επειδή οι ωφελούμενοι είναι εργαζόμενοι, η ασύγχρονη κατάρτιση διευκολύνει την παρακολούθηση». Ωστόσο:

- Σε προηγούμενο πρόγραμμα της ίδιας Δράσης 16913, που επίσης απευθυνόταν σε εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, επιλέχθηκε μικτό μοντέλο με 12 ώρες δια ζώσης, τουλάχιστον 48 ώρες σύγχρονη και έως 20 ώρες ασύγχρονη εκπαίδευση.
- Δεκάδες άλλα προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης εργαζομένων (ΔΥΠΑ, ΕΣΠΑ κ.ά.) έχουν υλοποιηθεί στο παρελθόν με συνδυασμό δια ζώσης και σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, χωρίς να θεωρείται «ανέφικτη» η συμμετοχή εργαζομένων σε πραγματικά τμήματα κατάρτισης.

Άρα, η σημερινή ακραία επιλογή υπέρ της ασύγχρονης τηλεκατάρτισης δεν μπορεί να αποδοθεί γενικά και αόριστα στην ανάγκη διευκόλυνσης των εργαζομένων. Συνδέεται, στην πράξη, με την ελαχιστοποίηση του πραγματικού εκπαιδευτικού κόστους και της ευθύνης παροχής ζωντανής, υποστηρικτικής εκπαίδευσης.

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες με ανεπτυγμένα συστήματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης (Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Κύπρος), η κυρίαρχη κατεύθυνση είναι η μικτή (blended) εκπαίδευση, όπου η δια ζώσης και η σύγχρονη εξ αποστάσεως διδασκαλία αποτελούν τον βασικό κορμό και η ασύγχρονη μάθηση λειτουργεί συμπληρωματικά, όχι ως υποκατάστατο της ζωντανής εκπαιδευτικής σχέσης.

Στη Γαλλία, για παράδειγμα, σε υβριδικά προγράμματα γλωσσικής κατάρτισης ενηλίκων της Alliance Française, η τυπική δομή είναι 4 ώρες την εβδομάδα δια ζώσης μάθημα με καθηγητή/τρια και 2 ώρες αυτοκατευθυνόμενη online εργασία, δηλαδή περίπου 2/3 σύγχρονη-δια ζώσης και 1/3 ασύγχρονη, με ρητή στόχευση στην αλληλεπίδραση με εκπαιδευτή και ομάδα. Στην Ισπανία, το Εθνικό Σχέδιο Ψηφιακών Δεξιοτήτων και η στρατηγική δια βίου μάθησης οργανώνουν την αναβάθμιση δεξιοτήτων γύρω από δίκτυα κέντρων κατάρτισης και δομές εκπαίδευσης ενηλίκων, όπου τα ψηφιακά εργαλεία και η εξ αποστάσεως μάθηση συνδυάζονται με φυσική παρουσία και σύγχρονα μαθήματα, όχι με καθολική ασύγχρονη τηλεκατάρτιση. Αντίστοιχα, η Πορτογαλία και η Ιταλία, στα Σχέδια Ανάκαμψης για την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση, δεσμεύονται ρητά σε υβριδικά μοντέλα (onsite, hybrid, distance), ενισχύοντας τις υπάρχουσες δομές κατάρτισης ενηλίκων με ψηφιακά στοιχεία, αλλά χωρίς να καταργούν τη δια ζώσης ή τη σύγχρονη διδασκαλία.

Σε αυτό το ευρωπαϊκό πλαίσιο, ένα ελληνικό σχήμα 150 ωρών κατάρτισης, στο οποίο οι 149 ώρες είναι ασύγχρονη τηλεκατάρτιση και μόλις 1 ώρα σύγχρονη, δεν αποτελεί «κανονική» διεθνή πρακτική αλλά ακραία επιλογή πλατφορμοποίησης, που αποκλίνει από τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό υπέρ ουσιαστικής, αλληλεπιδραστικής μάθησης ενηλίκων.

Με βάση τα παραπάνω, θεωρούμε ότι ο συγκεκριμένος σχεδιασμός:

- Υποβαθμίζει ουσιαστικά την ποιότητα της κατάρτισης, υποκαθιστώντας την εκπαιδευτική σχέση με μια σχεδόν αποκλειστικά πλατφορμοποιημένη διαδικασία.
- Μεταφέρει δυσανάλογο βάρος και ευθύνη στους εργαζόμενους-ωφελούμενους, οι οποίοι υποχρεώνονται σε εξαιρετικά απαιτητική ασύγχρονη παρακολούθηση με ελάχιστη ζωντανή υποστήριξη.
- Αξιοποιεί το Ταμείο Ανάκαμψης πρωτίστως για να παραχθεί ένας εντυπωσιακός αριθμός «ωρών κατάρτισης» και «ωφελουμένων» σε δείκτες, χωρίς αντίστοιχη επένδυση σε πραγματικές, ποιοτικές συνθήκες μάθησης.

Διεκδικούμε:

- Ριζική αναθεώρηση της κατανομής των 150 ωρών, με ουσιαστική αύξηση των ωρών σύγχρονης εκπαίδευσης και επαναφορά δια ζώσης στοιχείων, κατά τα πρότυπα παλαιότερων προγραμμάτων.
- Κατάρτιση με επίκεντρο τον εργαζόμενο και τις πραγματικές μαθησιακές του ανάγκες, όχι την απλή συμμόρφωση με δείκτες απορρόφησης.
- Διασφάλιση ότι οι δημόσιοι πόροι του Ταμείου Ανάκαμψης κατευθύνονται σε ποιοτική, υποστηρικτική και παιδαγωγικά επαρκή κατάρτιση, και όχι σε σχήματα ελάχιστης ζωντανής εκπαιδευτικής παρουσίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΛΙΒΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ